

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1977

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
215

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 663

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας, του Ποινικού Κώδικος και του Κώδικος «περί τελών χαρτοσήμου, αναφερομένων εις τὰ δικαστικά έξοδα και τέλη της ποινικής διαδικασίας και άλλων τινών διατάξεων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσταμεν:

*Άρθρον 1.

Τò θεβλίον δέκατον του Κώδικος της Ποινικής Δικονομίας ως τούτο άρχεί ανακαθίσταται ως άκολούθως:

«ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

*Έξοδα ποινικής διαδικασίας.

*Άρθρον 581.

Προκαταβολή έξόδων.

1. Τò Δημόσιον καταβάλλει πάσαν απαιτούμενην δαπάνην διά την λειτουργίαν της ποινικής δικαιοσύνης.
2. Οί ενώπιον δικαστηρίων, ανακριτικών και εισαγγελικών άρχών κλητευόμενοι άυτεπαγγέλτως μάρτυρες, οί ενώπιον συνεδριάζοντος δικαστηρίου κλητευόμενοι: κατά τò άρθρον 327 παρ. 2 μάρτυρες, οί παρά των ιδίων άρχών διαρρίζονται: πραγματογνώμονες, έρμηνεΐς, φύλακες κατεσχνημένων και μεσεγγυούχοι, δικαιούνται άποζημιώσεως και έξόδων διά την τοιαύτην άπασχόλησιν αυτών. Τά ποσά των άποζημιώσεων και έξόδων και έν γένει αί προϋποθέσεις πληρωμής αυτών ως και ή διαδικασία άναγνωρίσεως του δικαιώματος και πληρωμής καθορίζονται διά κοινών αποφάσεων των Ίπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών. Διά των αυτών αποφάσεων δύναται νά τάσσεται άποκλειστική προθεσμία έντός της οποίας δύναται νά προβληθούν αί άνωτέρω έξιώσεις ως και νά όρίζεται ότι μάρτυρες κατοικούντες εις τον τόπον έμφανίσσεως των ως και εις άπόστασιν ούχι μεΐζονα των 30 χιλιομέτρων άπό τούτου δέν δικαιούνται είτε άποζημιώσεως είτε έξόδων είτε άμφοτέρων τούτων.

3. Διά την πληρωμήν των δαπανών λειτουργίας της ποινικής δικαιοσύνης και ιδία διά την πληρωμήν των κατά την προηγουμένην παράγραφον άποζημιώσεων και έξόδων, δύναται νά συνιστώνται: πάγια προκαταβολαί διεσπόμεναι υπό των διατάξεων της νομοθεσίας «περί δημοσίου λογιστικού».

*Άρθρον 582.

Έπιβολή έξόδων εις όάρος καταδικασθέντων κατηγορουμένων.

1. Έκαστος κατηγορούμενος, καταδικαζόμενος εις ποινήν, καταδικάζεται συγχρόνως διά της αυτης αποφάσεως εις τὰ έξοδα της ποινικής διαδικασίας.
2. Τò ποσόν των έξόδων όρίζεται διά της καταδικαστικής αποφάσεως.

*Άρθρον 583.

Έπιβολή έξόδων έν άπορρίψει ένδίκων μέσων, ένστάσεων και αίτήσεων.

1. Έπί άποφάσεως άπορριπτικής έν όλω αίτήσεως άντιρρέσεως ή αίτήσεως επαναλήψεως διαδικασίας, επιβάλλονται συγχρόνως εις έκαστον άσκήσαντα τò ένδικον μέσον τὰ έξοδα.
2. Έπί άποφάσεων άπορριπτικών έφέσεων, αίτήσεων άκυρώσεως άποφάσεως ή διαδικασίας, ένστάσεων και αίτήσεων έν γένει, ύποβαλλομένων παρά παντός διαδικου κατά την διάρκειαν συζητήσεως ποινικών ύποθέσεων, δέν λαμβάνει χώρα καταδίκη εις τὰ έξοδα.

*Άρθρον 584.

Έξοδα επί ανακλήσεως της έγκλήσεως.

1. Έπί ανακλήσεως της έγκλήσεως ό άνακλητών καταδικάζεται διά της αυτης άποφάσεως ή βουλεύματος εις τὰ έξοδα της ποινικής διαδικασίας.
2. Η διάταξις του άρθρου 582 παρ. 2 εφαρμόζεται αναλόγως και έν προκειμένω.

*Άρθρον 585.

Καταψήφισις έξόδων εις όάρος ψευδώς έγκαλούντων ή μηνυτών.

1. Τά δικαστικά συμβούλια και τὰ ποινικά δικαστήρια, άποφαινόμενα επί ύποθέσεων έφ' όν ή δίωξις έγινετο τη έγκλήσει ή τη μηνύσει, όσάκις πεισθούν ότι ή μήνυσις ή ή έγκλησις ήτο έντελώς ψευδής, γενομένη ήκ δόλου ή βαρείας άμελείας ή ότι παρεμυρφώθησαν δι' αυτης δολίως τὰ πράγματα προς τον σκοπόν όπως δοθ ή εις την πράξιν βαρύτερος χαρακτηρισμός ή περιληφθούν εις την δίωξιν πρόσωπα ούδολως μετασχόντα της άξιολογούσας πράξεως, επιβάλλουν εις έκαστον μηνυτήν ή έγκαλούντα τὰ δικαστικά έξοδα. Η άπαλλαγή ή ή έπιβολή δέν νά αίτιολογείται ειδικώς.
2. Τò ποσόν των κατά την προηγουμένην παράγραφον επιβαλλομένων έξόδων εις όάρος έκάστου ψευδώς έγκαλέσαντος ή μηνύσαντος, όρίζεται ίσον προς τò επιβαλλόμενον εις τον καταδικαζόμενον κατηγορούμενον. Έπί έξόδων επιβαλλομένων υπό του δικαστικού Συμβουλίου, τò ποσόν αυτών όρίζεται ίσον προς τò επιβαλλόμενον υπό του αντίστοιχου δικαστηρίου.
3. Η διάταξις του άρθρου 582 παρ. 2 εφαρμόζεται αναλόγως και έν προκειμένω.

*Άρθρον 586.

Προσφυγή μηνυτού ή έγκαλούντος.

1. Τò δευτεροβάθμιον δικαστήριον ή συμβούλιον, επιλαμβάνόμενον της ύποθέσεως, έρευνά άυτεπαγγέλτως και τò κερφάλιον της άποφάσεως ή του βουλεύματος. τò άφείρων εις την καταδίκην του μηνυτού ή έγκαλούντος εις τὰ έξοδα.
2. Ό εις τὰ έξοδα καταδικασθείς κατά τò προηγούμενον άρθρον, άν δέν συνέτρεξε περίπτωσις εξαρχογής της προηγούμενης παραγράφου, δύναται νά προσφύγη ένώπιον του καταδικάσαντος αυτον δικαστηρίου ή συμβουλίου έντός προθε-

σμίας 3 ημερών από της επιδόσεως της αποφάσεως ή του βουλεύματος, παρεκτεινόμενης λόγω άποστάσεως κατά τὸ ἄρθρον 166. Ἡ προσφυγή ἀσκήσεται κατὰ τὰς περὶ ἐφέσεως διατάξεις, ἐκδικάζεται δὲ ἄνευ κλητεύσεως τοῦ προσφεύγοντος, δικαιουμένου νὰ παραστή κατὰ τὴν δικάσιμον καὶ νὰ ἀναπτύξῃ προφορικῶς τὰς ἀπόψεις του. Ἐπὶ ἀποφάσεων τοῦ Μικτοῦ Ὁρκωτοῦ Δικαστηρίου ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς προσφυγῆς εἶναι τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν, ἐν τριμελεῖ συνθέσει.

4. Δικαίωμα προσφυγῆς δὲν ὑφίσταται ἂν τὸ δικαστήριον ἢ τὸ συμβούλιον, προκειμένου νὰ καταδικάσῃ εἰς τὰ ἔξοδα, ἤκουσεν εἰδικῶς ἐπὶ τούτῳ τὰς ἀπόψεις τοῦ καταδικασθέντος. Ἡ ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἐκδιδομένη ἀπόφασις, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπόφασις εἶναι ἀμετάκλητοι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰς τὰ ἔξοδα καταδίκην.

*Ἀρθρον 587.

Μερικὴ καταδίκη εἰς τὰ ἔξοδα.

1. Τὸ δικαστήριον ἢ τὸ συμβούλιον εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν 582 ἕως 586 δύναται νὰ μειώσῃ τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων μέχρι τοῦ ἡμίσεος, ἐὰν κρίνῃ ὅτι λόγοι ἐπιεικείας ἐπιβάλλουν τὴν μείωσιν αὐτήν.

2. Ἡ ὑπαρξίς λόγων ἐπιεικείας δέον νὰ αἰτιολογῆται εἰδικῶς εἰς τὴν ἀπόφασιν ἢ τὸ βούλευμα.

*Ἀρθρον 588

Εἰσπραξίς καὶ βεβαιώσεις ἐξόδων.

1. Ἡ διάταξις τῆς ἀποφάσεως περὶ καταδίκης εἰς τὰ ἔξοδα εἶναι ἐκτελεστέα ἀφ' οὗ χρόνου εἶναι ἐκτελεστέα καὶ ἡ περὶ τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς διάταξις, εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν ἢ περὶ καταδίκης εἰς τὰ ἔξοδα διάταξις τῆς ἀποφάσεως ἢ τοῦ βουλεύματος εἶναι ἐκτελεστέα ἀπὸ τοῦ ἀμετακλήτου αὐτῶν.

2. Τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα συνεπείᾳ ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων ἢ τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως αὐτῶν ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ τῆς περὶ ἐξόδων διατάξεως.

3. Οἱ γραμματεῖς τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ὀφείλουν ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀπὸ τοῦ ἀμετακλήτου τῶν ἀποφάσεων ἢ βουλεύματων νὰ βεβαιῶν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὰ ἐπιβληθέντα καὶ μὴ εἰσέτι εἰσπραχθέντα ποσὰ ἐξόδων.

4. Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν ρυθμίζεται ἡ διαδικασίᾳ βεβαιώσεως καὶ εἰσπραξέως τῶν ἐξόδων, δύναται δὲ δι' ὠρισμέναν κατηγορίαν τούτων ἀντὶ τῆς βεβαιώσεως νὰ καθορίζεται ἄλλος τρόπος εἰσπράξεως τῶν.

5. Ἐὰν ἡ εἰς τὰ ἔξοδα καταδίκη ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν ἐπ' ἀνορηρίου διαδικασίαν καὶ ἡ περὶ ταύτης ἀπόφασις εἶναι ἐκτελεστέα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ὁ οἰκείος εἰσαγγελεὺς ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως τῆς περὶ ἐξόδων διατάξεως καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως τοῦ ὀφειλέτου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ Εἰσπράξεως Δημοσίων Ἑσόδων.

6. Διὰ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως τοῦ ὀφειλέτου ἐξόδων ἀποσβέννυνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ ὀφειλή, δι' ἣν ἡ προσωπικὴ κράτησις, ἀναλόγως τοῦ χρόνου καὶ ὅν διήρκεσεν αὕτη, ὑπολογιζομένου θάσει τοῦ πηλίκου τῆς διαιρέσεως τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ διὰ τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος ὁρίου ποσοῦ δραχμῶν διὰ τὴν μετατροπὴν τῆς φυλακίσεως εἰς χρηματικὴν ποινήν. Ἐπὶ ὀφειλῆς προσρρομένης ἐκ καταδίκης ἐπὶ πταίσματι, διὰ τὸν ὡς ἄνω ὑπολογισμὸν ἐφαρμόζεται τὸ διὰ τὴν ποινήν τῆς κρατήσεως ὀριζόμενον ἐλάχιστον ὅριον δραχμῶν διὰ τὴν μετατροπὴν τῆς ποινῆς ταύτης εἰς πρόστιμον. Κλάσμα ἑλασσον τῆς ἡμέρας παραλείπεται. Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἀποκλείει τὴν ἐφαρμογὴν, αἰτῆσει τοῦ ὀφειλέτου, πάσης ἄλλης εὐνοϊκωτέρας διὰ τοῦτον διατάξεως περὶ ἀνωτάτου ὁρίου προσωπικῆς κρατήσεως.

7. Διὰ τὴν κατὰ δόσεις πληρωμὴν τῶν ἐξόδων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» νομοθεσίας.

*Ἀρθρον 589.

Ἐπιστροφή καταβληθέντων ποσῶν.

1. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς κατέβαλε τὸ εἰς τούτων ἐπιβληθέν ποσὸν δικαστικῶν ἐξόδων, ὕστερον δὲ ἀθωωθῇ κατόπιν ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου, ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ οἰκείου δικαστηρίου ἐπιμελεῖται αὐτεπαγγέλτως τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἂν συντρέχῃ περίπτωσις ἐπιστροφῆς μέρους τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ ἐξόδων.

2. Τὸ ποσὸν τῆς κατατεθείσης ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ καταδικασθέντος ἐγγυήσεως, διὰ τὴν προσωρινὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπόλυσίν του, δύναται, κατόπιν εἰδικῆς ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ καταδικασθέντος, καὶ παραιτήσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἐνδίκων μέσων, νὰ φέρεται εἰς συμψηφισμὸν τῆς ὀφειλῆς αὐτοῦ δι' ἔξοδα. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ κατατεθείσης ἐγγυήσεως παρὰ τρίτου, κατόπιν ἐγγράφου συναίνεσεως τούτου, δυναμένης νὰ προκύπτῃ καὶ ἐκ τοῦ γραμματίου τῆς ἐγγυήσεως.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ οἰκείαι διατάξεις «περὶ δημοσίων ἐσόδων καὶ πληρωμῆς δαπανῶν τοῦ Κράτους».

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως 3 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, ρυθμιζομένων διὰ ταύτης καὶ τῶν λεπτομερειῶν ἐκτελέσεως αὐτῶν.

*Ἀρθρον 2.

Αἱ παράγραφοι 1, 2 καὶ 10 τοῦ ἀρθροῦ 27 καὶ τὸ ἀρθρον 28 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος Τελῶν Χαρτοσήμου» ὡς ἰσχύουν, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«Ἀρθρον 27. 1. Ἀντίγραφα ἀποφάσεων καὶ οἰωνδήποτε ἄλλων ἐγγράφων, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, δι' ὧν ὀρίζεται ἀτέλεια ἢ μειωμένα τέλη, ἐκδιδομένα παρὰ τῶν γραμματέων τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν, ὡς καὶ παρὰ προανακριτικῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει, ἐν σχέσει πρὸς ποινικὴν ὑπόθεσιν, ὑπόκεινται εἰς τέλος δραχμῶν 10 κατὰ φύλλον, προκειμένου περὶ εἰρηνοδικείων καὶ πταιματοδικείων καὶ δραχμῶν 15 κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν. Ἀντίγραφα ἐγγράφων κοινοποιουμένων αὐτεπαγγέλτως εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκεινται.

2. Ἀντίγραφα ἐγγράφων ἐκδιδομένα παρὰ δικηγόρων ἢ τῶν διαδίκων καὶ πληρεξουσίων αὐτῶν ὑπόκεινται εἰς τέλος δραχμῶν 5 κατὰ φύλλον. Ἐὰν τὸ ἐκδιδομενὸν ἀντίγραφο εἶναι ἀντίγραφον ἐγγράφου ἐκδοθέντος ἀτελῶς, τὸ παρὰ δικηγόρου ἐκδιδομενὸν ἀντίγραφον εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκεινται.

10. Πᾶσα αἴτησις πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς καὶ τὴν γραμματείαν τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν πρὸς ἐκδοσιν πιστοποιητικοῦ πρὸς τὸ συμπερὶν ἰδιώτου εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκειται. Τὰ ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ὅμως τούτων ἐκδιδομένα πιστοποιητικὰ ὑπόκεινται εἰς τέλος δραχμῶν 30 ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ φύλλον.

«Ἀρθρον 28.

Τέλη ποινικῆς διαδικασίας.

1. Ἐφεσις κατ' ἀποφάσεων ἢ βουλεύματων, αἰτήσεις ἀκυρώσεως ἀποφάσεως ἢ διαδικασίας:

α. Πταιματοδικείου	Δρχ.	50
β. Μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου	»	150
γ. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν	»	200

2. Ἀναίρεσις καὶ αἰτήσεις ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας κατ' ἀποφάσεων ἢ βουλεύματων:

α. Πταιματοδικείου	»	200
β. Μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου	»	250
γ. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν	»	300

3. Ἀνακοπὰι λιπομαρτύρων ἐγγράφως ἢ προφορικῶς διατυπωθεῖσαι κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν

» 20

4. Ανακαταλ. λιπενόρκων » 50
5. Τέλη πολιτικής άγωγής:
- α. Κατά την προδικασίαν » 50
- β. Ένώπιον συνεδριάζοντος Πταισματοδικείου » 50
- γ. Κατά πάσαν άλλην περίπτωσιν » 100
- Τὰ τέλη ταῦτα καταβάλλονται ἐπ' ἀπαξ εἴτε κατὰ τὴν προδικασίαν εἴτε κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίαν καὶ καλύπτουν τὴν παράστασιν τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος μέχρι τοῦ ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως.
6. Αἰτήσεις, πλὴν μηνύσεων, καὶ προσφυγαὶ κατ' ἀκολουθίαν τῶν ὁποίων ἐκδίδεται διάταξις, βούλευμα ἢ ἀπόφασις:
- α. Τοῦ Πταισματοδικείου, δημοσίου κατηγόρου ἢ πταισματοδίκου Δρχ. 50
- β. Τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν ἢ ἀνακριτοῦ » 100
- γ. Τοῦ Πλημμελειοδικείου ἢ τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν » 100
- δ. Τοῦ Ἐφετείου, Συμβουλίου Ἐφετῶν ἢ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν » 150
- ε. Κατὰ πάσαν άλλην περίπτωσιν » 150
7. Ὑπομνήματα ὑποβαλλόμενα εἰς ἀνακριτικὰς, εἰσαγγελικὰς καὶ δικαστικὰς ἐν γένει ἀρχάς, ἐν σχέσει πρὸς ἐκκρεμοῦσαν ποινικὴν ὑπόθεσιν καὶ κλήσεις μαρτύρων ἐκ μέρους διαδίκων, κατὰ φύλλον » 20
8. Πᾶν ἄλλο ἔγγραφο ἢ δικόγραφο τῆς ποινικῆς διαδικασίας καὶ πᾶσα αἴτησις ἢ μήνυσις ἢ ἐγκλήσις ὑποβαλλομένη ἐνώπιον ἀρχῶν ἀσκουσῶν ποινικὴν δικαιοδοσίαν » 20
9. Πᾶν ἀπόγραφο ποινικῆς ἀποφάσεως ἐπιδικαζούσης ἀποζημίωσιν ἢ χρηματικὴν ἱκανοποίησιν ὑπόκειται εἰς τέλος ὑπολογιζόμενον εἰς ποσοστὸν 3% ἐπὶ τοῦ ἐπιδικαζομένου ποσοῦ.
10. Πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς παραγράφου 7 τοῦ παρόντος, εἰς τὰ ἀνωτέρω τέλη ὑπόκεινται μόνον τὸ πρῶτον φύλλον τῶν ἐγγράφων, τῶν λοιπῶν φύλλων μὴ ὑποκειμένων εἰς τέλος.
11. Τὰ δικόγραφα καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τῆς ἐνώπιον τῶν Στρατοδικείων, Ναυτοδικείων καὶ Ἀεροδικείων διαδικασίας ὑπόκεινται εἰς τὰ διὰ τὰ τριμελῆ πλημμελειοδικεῖα προβλεπόμενα τέλη τοῦ δὲ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου εἰς τὰ τέλη τῆς κατ' ἔφεσιν διαδικασίας ἐνώπιον τῶν τριμελῶν ἐφετείων.
12. Δικόγραφα καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τῆς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων διαδικασίας εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκεινται.
13. Ἐπὶ τῆς διαδικασίας τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ περὶ τελῶν, ἐνώπιον τοῦ πενταμελοῦς ἐφετείου δικάζοντος εἰς πρῶτον βαθμόν».

*Άρθρον 3.

*Έξοδα ποινικῆς διαδικασίας.

1. Τὰ ποσὰ ἐξόδων τοῦ ἀρθροῦ 582 παρ. 1 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἐπὶ καταδικασθέντων εἰς ποινὴν παρὰ ποινικοῦ δικαστηρίου δικάσαντος εἰς πρῶτον βαθμόν, ὀρίζονται κατὰ δικαστήριον ὡς ἑξῆς:

- α) Ἐπὶ ἀποφάσεων Πταισματοδικείου Δρχ. 200
- β) Ἐπὶ ἀποφάσεων μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου » 400
- γ) Ἐπὶ ἀποφάσεων Μικτοῦ Ὁρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ Πενταμελοῦς Ἐφετείου » 2.000
- δ) Ἐπὶ ἀποφάσεων λοιπῶν ποινικῶν δικαστηρίων » 800

2. Ἐὰν τὰ δικαστήρια τῆς προηγούμενης παραγράφου ἀπεφάνθησαν κατόπιν ἐφέσεως, τὰ ἔξοδα συνίστανται εἰς τὸ τριπλάσιον τοῦ ποσοῦ τοῦ καθοριζομένου διὰ τὸ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως δικάσαν πρωτοβάθμιον δικαστήριον.

3. Τὰ ἔξοδα τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 583 τοῦ Κ.Π.Δ. ὀρίζονται εἰς ὅραμας 2.500.

4. Τὰ ἔξοδα τοῦ ἀρθροῦ 584 παρ. 1 τοῦ Κ.Π.Δ. ὀρίζονται ὡς ἑξῆς:

α) Ἐπὶ ἀνακλήσεως ἐγκλήσεως δηλωθείσης μετὰ τὴν ἀσκίρην τῆς ποινικῆς διώξεως καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς προκαταρκτικῆς διαδικασίας Δρχ. 100.

β) Εἰς πάσαν άλλην περίπτωσιν τὰ ἔξοδα ὀρίζονται: εἰς τὰ ποσὰ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

5. Παρὰ τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων, τριμελοῦς, μονομελοῦς καὶ παρ' ἐφέταις, δὲν καταλογίζονται ἔξοδα ποινικῆς διαδικασίας.

6. Ἐὰν ἡ διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς προδικασίας, ὑπῆρξε δαπανηρὰ διὰ τὸ Δημόσιον. ἰδίᾳ λόγῳ διεξαγωγῆς κυρίως ἀνακρίσεως μακρᾶς διαρκείας, δαπανηρᾶς πραγματογνωμοσύνης καὶ κλήσεως σημαντικοῦ ἀριθμοῦ μαρτύρων δικαιουμένων ἀποζημιώσεως, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπαυξήσῃ τὰ ποσὰ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ μέχρι τοῦ τριπλασίου.

7. Ἐπὶ Στρατοδικείων, Ναυτοδικείων καὶ Ἀεροδικείων, ἰσχύουν αἱ διατάξεις περὶ ἐξόδων ἐνώπιον τοῦ τριμελοῦς πλημμελειοδικείου, ἐπὶ δὲ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου τὰ ἔξοδα ἐνώπιον τοῦ τριμελοῦς ἐφετείου δικάζοντος κατ' ἔφεσιν.

8. Ἐὰν τὸ δικαστήριον ἢ τὸ συμβούλιον παρέλειψε νὰ ὀρίσῃ διὰ τῆς ἀποφάσεως ἢ τοῦ βουλεύματος τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων, ἰσχύουν, κατὰ περίπτωσιν, τὰ ἐν παραγρ. 1 ἔως 4 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὀριζόμενα. Ἐν ἀμφισβητήσῃ ἐκ μέρους τοῦ καταδικασθέντος ἀποφαίνεται τὸ ἀπαγγεῖλαν τὴν καταδίκην δικαστήριον ἢ συμβούλιον.

*Άρθρον 4.

1. Τὰ ποσὰ τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς γρῆμα ποινῶν, ὡς καὶ τὰ ποσὰ τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς μετατροπῆς τῶν στερητικῶν τῆς ἐλευθερίας ποινῶν προσαυξάνονται κατὰ τὴν εἰσπραξίν, κατὰ ποσοστὸν 65%.

2. Ἐκ τῶν εἰσπραττομένων κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ποσῶν ἐκ χρηματικῶν ποινῶν, μετατροπῆς τῶν στερητικῶν τῆς ἐλευθερίας ποινῶν εἰς γρῆμα μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν προσαυξήσεων, ὡς καὶ ἐκ τῶν εἰσπραττομένων ποσῶν ἐξόδων τῆς ποινικῆς διαδικασίας, τὸ Δημόσιον ἀποδίδει εἰς τοὺς κάτωθι τρίτους τὰ ἀκόλουθα ποσά:

α) Εἰς τὸ Ταμεῖον Χρηματοδοτήσεως Δικαστικῶν Κτιρίων	ποσοστὸν	12%
β) Εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν	»	9%
γ) Εἰς τὸν ΟΓΑ	»	0.50%
δ) Εἰς τὸ ΤΕΒΕ	»	0.42%
ε) Εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων	»	0.08%
στ) Εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δικηγόρων Ἀθηνῶν	»	1.75%
ζ) Εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δικηγόρων Πειραιῶς	»	0.25%
η) Εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης	»	0.25%
θ) Εἰς τὸ Ταμεῖον Ὑγείας Δικηγόρων ἐπαρχιῶν	»	0.75%

ι) Εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δικαστικῶν Ἐπιμελητῶν ποσοστὸν 0.50%, διὰ τὴν νοσοκομειακὴν καὶ ἱατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν τῶν δικαστικῶν ἐπιμελητῶν τοῦ Κράτους.

3. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν θέλει ρυθμισθῇ ὁ τρόπος, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τοὺς κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον δικαιούχους τοῦ ἀναλογούντος εἰς ἕκαστον ποσοῦ.

4. Πᾶσα άλλη διάταξις προβλεπόμενα προσαύξησιν τῶν ποινῶν εἰς γρῆμα, ἐκ μετατροπῆς τῶν στερητικῶν τῆς ἐλευθερίας ποινῶν, τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν ἐπὶ ἀποφάσεων Ποινικῶν Δικαστηρίων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων, καταργεῖται.

*Άρθρον 5.

Εἰς τὸ ἀρθρον 142 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας περιλαμβάνονται παράγραφοι 3, 4 καὶ 5. ἔχουσι οὕτω:

«3. Τὰ πρακτικὰ συνεδριάσεως τοῦ πταισματοδικείου καὶ αἱ εἰς αὐτὰ καταχωρούμεναι ἀποφάσεις καὶ διατάξεις δύνανται νὰ καταχωροῦνται, μετὰ τοῦ σχεπτικοῦ αὐτῶν, διὰ καταχωρίσεως εἰς εἰδικὸν βιβλίον, τηρούμενον ὑπὸ τοῦ γραμμα-

τέως (βιβλίον δημοσιεύσεως αποφάσεων). Τῇ ἐντολῇ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν, ὡς καὶ τῇ αἰτῇ πᾶν τὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, συμπεριλαμβανόμενου καὶ τοῦ συνηγόρου τοῦ διαδίκου, ἡ κατόπιν παραγγελίας τοῦ δημοσίου κατηγόρου, τοῦ εἰσαγγελέως ἢ ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου, ὁ γραμματεὺς ὑποχρεοῦται εἰς καθαρογραφήν τῶν πρακτικῶν, τῶν διατάξεων καὶ τῆς αποφάσεως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης ἐκδιδόμενη μετὰ γνώμην τῆς ὁλομελείας τοῦ οἰκείου Πρωτοδικαίου δύναται νὰ ἐπεκτείνεται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐπὶ τῶν πρακτικῶν, ὡς καὶ τῶν εἰς πρῶτον βαθμὸν ἐκδιδόμενων αποφάσεων τῶν μονομελῶν πλημμελειοδικείων καὶ τῶν μονομελῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων εἰς τὰς κατωτέρω περιπτώσεις:

- α) Ἐπὶ παραβάσεων τοῦ Κώδικος Ὀδικῆς Κυκλοφορίας.
- β) Ἐπὶ τῶν πλημμελημάτων καθυστερήσεως πληρωμῆς ἐργατικῶν ἢ ἐργοδοτικῶν εἰσφορῶν.
- γ) Ἐπὶ παραβάσεων τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ.
- δ) Ἐπὶ ἀγορανομικῶν παραβάσεων καὶ
- ε) ἐπὶ ἀξιοποίνων πράξεων δεβαιουμένων δι' ἐκθέσεως δημοσίας ἀρχῆς.

5. Ὅπου ἐκ τῶν διατάξεων τῆς κειμένης νομοθεσίας προβλέπεται ἐπίδοσις ἀντιγράφου ἀποφάσεως ἢ ἀποσπάσματος ἀποφάσεως ποινικοῦ δικαστηρίου εἰς τὸν καταδικασθέντα, ἀντὶ ταύτης δύναται νὰ ἐπιδοθῇ ἔγγραφο τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου περιέχον τὸν ἀριθμὸν τῆς αποφάσεως, τὴν παραβιασθεῖσαν διάταξιν καὶ τὴν καταγνωσθεῖσαν ποινὴν. Ἡ ἐπίδοσις τοῦ ἐγγράφου τούτου ἔχει τὰς συνεπείας ἐπιδόσεως ἀντιγράφου τῆς αποφάσεως ἢ ἀποσπάσματος αὐτῆς.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 161 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 4, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἡ ἐπίδοσις δύναται προσέτι νὰ ἀποδεικνύεται καὶ ἐξ ἀποδείξεως παραλαβῆς, συντασσομένης κάτωθι ἀντιγράφου τοῦ ἐπιδιδόμενου ἐγγράφου καὶ ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ἢ συνοίκου αὐτοῦ. Ἡ ἀπόδειξις συντάσσεται ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἐπιδόσεως ἢ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας διὰ τὰς ἐντὸς τῶν δικαστικῶν καταστημάτων γενομένης ἐπιδόσεις, περιέχει δὲ ἀπαρτιτῶς τὸ ὀνοματεπώνυμον, τοῦ ἐπιδίδοντος καὶ παραλαμβάνοντος τὸ ἔγγραφο, ὡς καὶ τὸν τόπον καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐπιδόσεως. Ὁ τόπος καὶ ἡ χρονολογία τῆς ἐπιδόσεως σημειοῦνται καὶ ἐπὶ τοῦ παραδιδόμενου ἐγγράφου κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 2 ὀριζόμενα».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 507 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Προθεσμία πρὸς ἀναίρεσιν.

Ἄρθρον 507. 1. Ἡ προθεσμία πρὸς ἀναίρεσιν ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 473. Διὰ τὸν Εἰσαγγελέα, τὸν μὴ διατελοῦντα παρὰ τῷ ἐκδόντι τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίῳ, ἡ προθεσμία εἶναι δεκαπενθήμερος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς αποφάσεως, μὴ ἀναστέλλουσα ὅμως τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς. Δὲν ἀναστέλλει ἐπίσης τὴν ἐκτέλεσιν ἡ αἴτησις ἀναίρεσεως τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου (ἄρθρον 505 παρ. 2).

2. Ἐπὶ ἀνεκκλήτων αποφάσεων τοῦ πταισματοδικείου ἐπιβαλλουσῶν ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ καταδικασθέντος μόνον ποινὴν προστίμου, ἡ προθεσμία ἀναίρεσεως εἶναι μηνιαία ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς αποφάσεως.

3. Ἐπὶ τῶν αποφάσεων τῶν πλημμελειοδικείων τῶν ἐπιβαλλουσῶν ἀνεκκλήτως ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ καταδικασθέντος μόνον χρηματικὴν ποινὴν, ἡ προθεσμία ἀναίρεσεως εἶναι διμηνος, ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς αποφάσεως.

4. Ἐὰν ἐπεβλήθῃ ποινὴ εἰς χρῆμα ἀνεκκλήτως, ἡ προθεσμία ἀναίρεσεως καὶ ἡ ἀσκήσις ἀναίρεσεως δὲν ἔχουν ἀνισταλτικὸν ἀποτέλεσμα.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 553 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 553. 1. Οἱ γραμματεῖς τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ὀφείλουσιν ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀπὸ τοῦ ἀμετακλήτου τῶν ἐπιβαλλουσῶν ποινῶν εἰς χρῆμα ἀποφάσεων, νὰ δεβαιοῦν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὰ ποσὰ τῶν ποινῶν εἰς χρῆμα, μετὰ τῶν λοιπῶν προσαυξήσεων.

2. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 ἕως 7 τοῦ ἀρθροῦ 588, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 589 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος «περὶ Εἰσπράξεως Δημοσίων Ἑσόδων», ἐκτὸς ἂν εἰδικὴ διάταξις ὀρίξῃ ἄλλως».

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Π.Κ., ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 57. Ἄν ὁ νόμος δὲν ὀρίξῃ ἄλλως, ἡ μὲν χρηματικὴ ποινὴ δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν δραχμῶν δύο χιλιάδων, οὐδ' ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου, τὸ δὲ πρόστιμον δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν τριακοσίων πενήντηκοντα οὐδὲ ἀνωτερον τῶν δραχμῶν ἑκατομμυρίου».

Ἄρθρον 10.

1. Ἐὰν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ μεθεπομένου μηνὸς ἀφ' ἧς ἐστάλῃ πρὸς ἐκτέλεσιν ἀπόφασιν ποινικοῦ δικαστηρίου δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ ἐκτέλεσις ταύτης, συντάσσεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως δελτίον φυγοποίνου (καρτέλλα).

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δελτίον μετὰ πάσης πληροφορίας, καταχωριζομένης εἰς τὴν δευτέραν σελίδα αὐτοῦ, ἀποστέλλεται εἰς εἰδικὴν ὑπηρεσίαν ἢ ὅποια ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ εἰς ἱκανὸν ἀριθμὸν ἀντιτύπων, πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον ἀρχῶν.

3. Διὰ τῶν ἀνωτέρω δελτίων ἐφοδιάζονται αἱ εἰσαγγελίαι πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, αἱ ὑπηρεσίαι αἱ ἀρμόδιαι διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου ἐκ τῆς χώρας, αἱ διοικήσεις χωροφυλακῆς, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα ἀρχὴ καθορισθεῖσα διὰ προεδρικοῦ διατάγματος, ἐκδιδόμενου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Δημοσίας Τάξεως.

4. Δι' ὁμοίου κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Διατάγματος, ὀρίζονται:

- α) Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 εἰδικὴ ὑπηρεσία.
- β) Τὸ περιεχόμενον τοῦ δελτίου καὶ ὁ τρόπος διακινήσεώς του.
- γ) Τὰ τῆς καταστροφῆς τῶν δελτίων εἰς περιπτώσεις καθ' αὐτὸν δὲν παρέχουν πλεόν χρησιμότητα.
- δ) Τὰ τῆς μεθόδου ταξινομήσεως τῶν δελτίων.
- ε) Αἱ περιπτώσεις συντάξεως δελτίων καὶ πρὸ τῆς παρόδου τῆς ἐν παρ. 1 προθεσμίας.
- στ) Πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

5. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Διατάγματος ἰσχύουσιν αἱ κείμεναι διατάξεις.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὸ ἄρθρον 243 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 3 ἔχουσα οὕτω:

«3. Οἱ ἐπὶ τῆς προανακρίσεως ὑπάλληλοι κατόπιν παραγγελίας τοῦ Εἰσαγγελέως, ἐκτιμῶντος τὴν σοβαρότητα τῆς υποθέσεως καὶ τὴν δυνατότητα εὐχεροῦς μετακινήσεως τῶν μαρτύρων καὶ κατηγορουμένων δύναται νὰ καλῶν ἐνώπιόν των πρὸς ἐξέτασιν μάρτυρας ἢ νὰ λαμβάνουν ἀπολογία κατηγορουμένων, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι εἶναι κάτοικοι ὁμῶν εἰρηνοδικειακῶν περιφερειῶν. Τὰ εἰρηνοδικεῖα τὰ ἐδρεύοντα εἰς τὴν περιοχὴν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης θεωροῦνται ὅμοια».

Ἄρθρον 12.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν ὑπηρεσία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν εἰσαγγελικοῦ λειτουργοῦ, ἐπιλαμ-

βανωμένη πάσης περιπτώσεως καθ' ἣν ἐχώρησε κλήτευσις κατηγορουμένου ὡς ἀγνώστου διαμονῆς.

2. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην τοποθετοῦνται δικαστικοὶ ὑπάλληλοι διὰ πράξεως τοῦ Προϊσταμένου τῆς Εἰσαγγελίας, ὡς καὶ ὄργανα τῶν σωμάτων ασφαλείας ἀποσπώμενα παρ' αὐτῇ δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Δημοσίας Τάξεως.

3. Δι' ἀποφάσεων τῶν αὐτῶν Ὑπουργῶν ρυθμίζονται τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ἄρθρον 13.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μελέτης τῶν προβλημάτων ἀπλουστεύσεως τῶν γραφειοκρατικῶν διατυπώσεων καὶ ἐφαρμογῆς συγχρόνων τεχνολογικῶν μεθόδων εἰς τὰ δικαστήρια καὶ εἰσαγγελίας, αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Πρωτοδικαίου Ἀθηνῶν καὶ τῆς Εἰσαγγελίας Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν ὀρίζονται ὡς πειραματικαὶ καὶ ὑπηρεσίαι.

2. Διὰ Πρ. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, δύνανται νὰ ὁρισθῶν ὡς πειραματικαὶ καὶ ἑτέρα, μέχρι τριῶν, ὑπηρεσίαι, ὑπαγόμεναι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

3. Ἐπὶ τῶν πειραματικῶν ὑπηρεσιῶν ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης δι' ἀποφάσεων τοῦ δημοσιευομένου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δύναται, κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τὰς κειμένας διατάξεις, νὰ καθορίζει τὰ παρ' ἐκάστης τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων τηρούμενα ὑπηρεσιακὰ βιβλία, εὑρετήρια καὶ ἐντυπας, τὸ περιεχόμενον τούτων, τὸν τρόπον συντάξεως, τηρήσεως καὶ χρησιμοποίησεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 14.

1. Διὰ Π. Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, δύναται νὰ συσταθῇ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Δικαστικῶν Μητρώων. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη δὲ λειτουργεῖται μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1978. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην τηροῦνται γενικὰ Μητρώα συγκεντρωμένα ἐκ πληροφοριῶν καὶ στοιχείων λαμβανόμενων ἐκ τῶν ἀρχείων τῶν δικαστικῶν ὑπηρεσιῶν, ἰδίᾳ δὲ τὸ Γενικὸν Ποινικὸν Μητρώον, τὸ Γενικὸν Μητρώον Πτωχευομένων, τὰ Γενικὰ Μητρώα Δημοσιευομένων, ὡς καὶ συντασσόμενων Διαδικητῶν. Τὰ Μητρώα ταῦτα συμπληροῦνται καὶ λειτουργοῦν διὰ μηχανοργάνωσεως.

2. Δι' ὁμοίων κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Διαταγμάτων, καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὡς καὶ ὁ τρόπος λειτουργίας τῆς ὡς ἂν ὑπηρεσίας.

3. Τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ὑπηρεσίας προΐσταται δικαστικὸς λειτουργός, τοποθετούμενος εἰς ταύτην δι' ἀποφάσεως, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 15.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ἀναφερόμεναι εἰς θέματα ρυθμιζόμενα ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 581 παρ. 2 τοῦ Κώδικος τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. Καταργοῦνται ἰδίᾳ:

α) Τὸ διάταγμα τῆς 11/23 Ὀκτωβρίου 1834 «περὶ ποινικῆς διατιμῆσεως καὶ αἱ διατάξεις νόμων αἱ τροποποιήσαναι τὰς διατάξεις αὐτοῦ».

β) Ὁ νόμος ΧΚΓ/1877 «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀρθρῶν 68 καὶ 69 τῆς ποινικῆς διατιμῆσεως».

γ) Ὁ νόμος ΓΦΜΖ/1910 «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τῶν ἀρρῶντων εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης καὶ τὰς κατ' αὐτὴν δαπάνας νόμων».

δ) Τὸ ἀρθρὸν 3 τοῦ Ν.Δ. τῆς 26/30 Ἰουνίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς ποινικῆς διατιμῆσεως κλπ.».

ε) Τὸ Ν.Δ. 611/1948 «περὶ ἀξιώσεως τῶν διὰ τοῦ Α.Ν. 586/1945 ὀριζομένων ὁδοπορικῶν ἐξόδων κλπ.».

στ) Τὰ ἀρθρὰ 1 ἕως 4 τοῦ Ν.Δ. ὑπ' ἀριθ. 3392/1955 «περὶ ἀντικαθίσταστος τῶν ἀρθρῶν 85 καὶ 86 τοῦ Β.Δ. ἀπὸ 11/23 Ὀκτωβρίου 1934 κλπ.».

ζ) Τὸ διάταγμα τῆς 11/23 Μαΐου 1835 «περὶ ἐκκαθάρισεως (διαγραφῆς), ἐντολῆς πρὸς πληρωμὴν ἐκτίσεως κλπ.».

η) Ὁ Α.Ν. 2/14.11.1935 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 128 τῆς ποινικῆς δικονομίας κλπ.».

θ) Τὸ Β.Δ. τῆς 19 Αὐγ. 1911 «περὶ τοῦ τρόπου δεδαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ποινικῶν ἐξόδων κλπ.».

ι) Τὸ Β.Δ. τῆς 8/18 Ἰαν. 1937 «περὶ τοῦ τύπου διπλῶν κλπ.».

ια) Αἱ διατάξεις τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τῶν καταργουμένων διατάξεων ἐκδοθέντων διαταγμάτων καὶ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων.

ιβ) Τὸ ἐδάφ. Κγ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 «περὶ τοῦ Κώδικος «περὶ Ταμείου Νομικῶν», ὡς καὶ τὸ ἐδάφ. θ' στοιχ. Α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Ν.Δ. 1017/1971 «περὶ συστάσεως Ταμείου Χρηματοδοτήσεως δικαστικῶν κτιρίων» μόνον ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν Ταμείων τούτων ἐκ ποινῶν, ἐξόδων καὶ τελῶν ἐπιβαλλομένων παρὰ τῶν τακτικῶν ποινικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

ιγ) Τὸ ἐδάφ. Κδ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 «περὶ τοῦ Κώδικος «περὶ Ταμείου Νομικῶν» καὶ τὸ ἐδάφ. ι στοιχ. Α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Ν.Δ. 1017/1971 «περὶ συστάσεως Ταμείου Χρηματοδοτήσεως δικαστικῶν κτιρίων».

2. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 581 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ὡς τοῦτο ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος, προβλεπομένων ἀποφάσεων, αἱ προϋποθέσεις καὶ ἡ ἐν γένει διαδικασία πληρωμῆς τῶν εἰς τὴν διάταξιν ταύτην ἀναφερομένων ἀποζημιώσεων καὶ ἐξόδων, ἐξακολουθοῦν ρυθμιζόμενα ὑπὸ τῶν ἀρρῶντων τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κειμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 16.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος ἀντιγραφισίμου τὰ ἔγγραφα ἢ ἀντίγραφα τῆς ποινικῆς διαδικασίας ὡς καὶ τὰ πιστοποιητικὰ τὰ ἐκδιδόμενα παρὰ τῆς γραμματείας τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, τῶν εἰσαγγελιῶν καὶ τῶν ἀρχῶν ἐν γένει τῶν ἀσκουσῶν ποινικὴν δικαιοδοσίαν.

2. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 ἕως 4 τοῦ ἀρθροῦ 507 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας, ὡς τοῦτο ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν κατέστησαν, ὅπωςδήποτε, ἀμετάκλητοι. αἱ δὲ εἰς τὰς διατάξεις ταύτας καθοριζόμεναι προθεσμίαι ἀρχοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Ἐπὶ ἀποφάσεων ποινικῶν δικαστηρίων καὶ βουλευμάτων, ἐκδοθέντων μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διὰ τῶν ὁποίων ἐπιβάλλονται δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη, ἔχουν ἐφαρμογὴν, μέχρι τοῦ ἀμετακλήτου τῆς καταδίκης, αἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ἰσχύοντα διατάξεις, ἐφ' ὅσον ὑπὸ τούτου δὲν ὀρίζεται ἄλλως.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἀρθρὸν 265 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἀρθρὸν 265. Ἐμπρησμὸς εἰς δάστη. 1. Ἐπιφυλασσομένης τῆς βαρυτέρας τιμωρήσεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 264 ὁ ἐκ προθέσεως πρῶτων πυρκαϊῶν εἰς δάσος ἢ μερικῶς δασοκαπνὴ ἔκτασιν κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος, τιμωρεῖται διὰ φυλάξεως τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς τοῦλάχιστον τριᾶκοντα χιλιάδων δραχμῶν. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, μετατροπὴ ἢ ἀναστολὴ τῆς καταργηθείσης ποινῆς, ἢ δὲ ἐρεσις δὲν ἀνατέλλει τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης. Ἐὰν ἡ πράξις ἐγένετο ὡς ἐπακόλουθον τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ πυρὸς εἰς μεγάλην ἔκτασιν ἐπιβάλλεται κάθειρξις.

2. Ἐὰν ἡ πράξις ἐτελέσθη ἐξ ἰδιωτελείας ἢ κακοβουλίας ἢ ἡ ἐμπρηστὴς καταστῇ εἰς ἰδιωτέρως μεγάλη ἐπιβάλλεται κάθειρξις τοῦλάχιστον ὅσκα ἐτῶν».

Άρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 266 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 266. Ὑπερσημὸς ἐξ ἡμελείας. Ἐάν τις τῶν ἐν ἄρθροις 264 καὶ 265 πράξεων ἐτελέσθῃ ἐξ ἡμελείας, ἐπιβάλλεται φυλάκις τοῦλάχιστον ἐνδὲς ἔτους καὶ χρηματικὴ ποινὴ τοῦλάχιστον δέκα χιλιάδων δραχμῶν. ἐντὸς ἐάν ἡ πράξις τιμωρεῖται βαρύτερον κατ' ἄλλην διάταξιν. δὲν ἐπιτρέπεται δὲ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν μετατροπὴ ἢ ἀναστολὴ τῆς καταγωγασθείσης ποινῆς».

Άρθρον 19.

1. Ἐξαίρουμένων τῶν περιπτώσεων κατὰ τὰς ὁποίας ἀκολουθεῖται ἡ ἐπ' αὐτοφώρῳ διαδικασία, τὰ πλημμελήματα ἐμπρησμοῦ δασῶν τῶν ἄρθρων 265 καὶ 266 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ὡς ταῦτα ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἄρθρων 17 καὶ 18 τοῦ παρόντος νόμου ὡς καὶ τὰ πλημμελήματα τοῦ ἄρθρου 285 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος, ὡς τοῦτο τροποποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ παρόντος, εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου τριμελοῦς πλημμελειοδικείου, εἴτε μετὰ προηγουμένην προανάκρισιν εἴτε καὶ ἄνευ ταύτης, ἐφ' ὅσον προκύπτουν ἀποχωρεῖται ἐνδείξεις. Συνταρχούσης περιπτώσεως προφυλακίσεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 308 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

2. Ἡ διενεργουμένη προανάκρισις περατοῦται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἡ δικάσιμος ὁρίζεται ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τελεσεως τῆς πράξεως, ἡ δὲ κατ' ἐφεσιν δίκην ἐντὸς τριάντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου.

3. Κατὰ τῆς δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰσαγωγῆς τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ δικαστήριον οὐδεμίαν ἐπιτρέπεται προσφυγή.

Άρθρον 20.

1. Ἐπὶ τῶν κακουρηγμάτων ἐμπρησμοῦ δασῶν τιμωρουμένων κατὰ τὰ ἄρθρα 265 καὶ 264 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ὡς τὸ πρῶτον τούτων ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος, ἅμα τῇ πέρασι τῆς ἀνακρίσεως, ἡ δικογραφία υποβάλλεται ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως πλημμελειοδικῶν εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἐφετῶν. ὁ ὁποῖος ἐάν κρίνῃ ὅτι προκύπτουν ἀποχωρεῖται ἐνδείξεις καὶ ὅτι δὲν συντρέχει περίπτωσις συμπληρώσεως τῆς ἀνακρίσεως, υποχρεοῦται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ προέδρου ἐφετῶν, νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν μετὰ τῶν συναφῶν πρὸς ταύτην πράξεων δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, κατὰ τῆς ὁποίας οὐδεμίαν προσφυγὴ ἐπιτρέπεται. ἐνώπιον τοῦ πενταμελοῦς ἐφετεῖου καθισταμένου ἀρμοδίου διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀνωτέρω πράξεων. Ἐν περιπτώσει μὴ συμφωνίας τοῦ προέδρου ἐφετῶν εἰσάγεται ἡ ὑπόθεσις, μετὰ τῶν συναφῶν πράξεων, ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ἐφετῶν εἰς τὸ συμβούλιον ἐφετῶν, ἐν πενταμελεῖ συνδέσει. τὸ ὁποῖον ἀποφαίνεται εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου περὶ μὲν τῆς διαρκείας τῆς ἰσχύος τοῦ ἐντάλματος συλλήψεως καὶ περὶ τῆς διαρκείας τῆς προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου, ὡς καὶ περὶ τῆς ἐκδόσεως τούτου ὁσάκις δὲν εἶχον ἀρχικῶς ἐκδοθῇ ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ, ἀποφαίνεται διὰ διατάξεώς του, κατὰ τῆς ὁποίας δὲν χωρεῖ προσφυγή, ὁ πρόεδρος ἐφετῶν, περὶ δὲ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως τοῦ κατηγορουμένου τὸ συμβούλιον ἐφετῶν, ἐν τριμελεῖ συνδέσει. Ἐάν διατάχῃ ἡ διατήρησις τῆς ἰσχύος τοῦ ἐντάλματος συλλήψεως, ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν διὰ διατάξεώς του, τῆς ὁποίας δὲν ἀπαιτεῖται τοιχοκόλλησις, διατάσσει τὴν ἀναστολὴν τῆς, ἐν τῇ ἀναστολήν ἐπὶ κακουρηγμάτων διαρκείας, ὡς πρὸς τὸν φυγοδικούντα κατηγορούμενον μέχρι προτελεύσεως ἢ συλλήψεως τούτου, δικαζομένου ὅμως ἰσχύος διὰ τὰς ἐπὶ πλημμελήματι κατηγορίας ὑπὸ τοῦ πενταμελοῦς ἐφετεῖου.

3. Τὸ εἰς τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου συμβούλιον ἐφετῶν εἶναι ἀρμοδίον ἐπὶ πλεόνων κατηγορουμένων ν' ἀποφύγῃ εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν δι' ὅσους δὲν προ-

κύπτουν ἀποχωρεῖσαι ἐνδείξεις ἢ ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους δέον νὰ κηρυχθῇ ἀπαράδεκτος ἢ νὰ παύσῃ ὀριστικῶς ἢ προσωρινῶς ἡ ποινικὴ δίωξις, χωρίζομένης ὡς πρὸς τούτους τῆς ὑποθέσεως. Τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω συμβούλιον εἶναι κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἀρμοδίον ν' ἀποφανθῇ ὁμοίως καὶ διὰ τὰς συναφεῖς πράξεις, εἴτε πρόκειται περὶ ἐνδὲς εἴτε πρόκειται περὶ πλειόνων κατηγορουμένων.

4. Ἐάν ὡς πρὸς τινὰς τῶν κατηγορουμένων δὲν ἐπεραιώσῃ ἡ ἀνάκρισις, προβλέπεται δὲ βραδύτης περατώσεως, ὁ ἀνακριτὴς διατάσσει τὸν χωρισμὸν τῆς ὑποθέσεως, διὰ διατάξεώς του, μὴ ὑποκειμένης εἰς προσφυγὴν, συνεχίζει δὲ τὴν ἀνάκρισιν ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς διὰ τοὺς ὁποίους, ἅμα τῇ περατῶσει ἐφαρμόζονται ὁμοίως τὰ εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα.

Άρθρον 21.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἡ ὑπὸ τούτου, προβλεπόμενη διαδικασία ἐφαρμόζονται καὶ α) ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 4 διατάξιν τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ὡς ἀντικατεστηθῇ αὕτη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 παρ. 1 Ν. 480/1976 «περὶ προλήψεως καὶ καταστολῆς πράξεων τινῶν στρεφόμενων κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς ἀεροπορίας», β) τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς ἄρθρον 13 παρ. 1 Ν. 495/1976 «περὶ ὅπλων, ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καὶ ἐκρηκτικῶν μηχανημάτων καὶ ἄλλων τινῶν ποινικῶν διατάξεων» καὶ γ) τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 Ν.Δ. 743/1970 «περὶ τιμωρίας τῶν παροχθῶν τῶν νέμων περὶ ναρκωτικῶν κλπ», ἀρμοδίου καθισταμένου πρὸς ἐκδίκασιν τούτων τοῦ πενταμελοῦς ἐφετεῖου, κατηγορουμένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 16 παρ. 2 Ν. 480/1976 καὶ τῶν ἄρθρων 13 παρ. 4 καὶ 22 Ν. 495/1976, «περὶ ὅπλων, ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καὶ ἐκρηκτικῶν μηχανημάτων καὶ ἄλλων τινῶν ποινικῶν διατάξεων». τῶν εἰς τοὺς νόμους τούτους παραπομπῶν εἰς τὰς καταγραφόμενας διατάξεις, νοουμένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὡς παραπομπῶν εἰς τὸ ἄρθρον 20 αὐτοῦ.

Άρθρον 22.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 206 τοῦ Ν.Δ. 86/1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἀπαγορεύεται: α) Νὰ ἀνάπτεται πῦρ ἐν ὑπαίθρῳ, ἐντὸς δασῶν, δασικῶν ἐκτάσεων ἢ ἐδαφῶν ἢ καὶ πλησίον αὐτῶν μέχρις ἀποστάσεως διακοσίων μέτρων, ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, χωρὶς νὰ λαμβάνωνται τὰ παρὰ τῶν δασικῶν κανονισμῶν ἐνδεικνύμενα μέτρα πρὸς πρόληψιν πυρκαϊῶν.

β) Νὰ ἀνάπτεται ἢ νὰ διατηρῇται πρὸς οἰονδήποτε σκοπὸν ἀκάλυπτον πῦρ ἐντὸς καλυδῶν, μνηστῶν, σκηνῶν, αὐλῶν τῶν οἰκιῶν ἢ ἄλλων ἐνδιαιτημάτων, ἐφ' ὅσον ταῦτα εὐρίσκονται ἐντὸς δασῶν, δασικῶν ἐδαφῶν ἢ ἐκτάσεων ἢ πλησίον αὐτῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν διακοσίων μέτρων, ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου.

γ) Ἡ καύσις κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἀγρῶν ἢ ἀγροτικῶν ἐκτάσεων, ἐμπεριεχομένων ἢ περικλειμένων εἰς δάση, ἄνευ ἀδείας τοῦ δασάρχου.

δ) Ἡ καύσις ἀνδρακοκαμίνων καὶ ἀθερστοκαμίνων ἀπὸ 1ης Ἰουνίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἐντὸς δασῶν ἢ παρ' αὐτὰ καὶ εἰς ἀπόστασιν μικροτέρην τῶν 40 μέτρων, πρὸς δὲ καὶ ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις βιομηχανικοῦ καυστήματος λειτουργοῦντος διὰ καύσιμος ὕλης ἄνευ ἀδείας τοῦ δασάρχου.

ε) Ἡ καύσις ἀνδρακοκαμίνων ἐγκατεστημένων ἐντὸς δασοσταθῶν ἢ ὑποπόρου ἢ ἐξ αἰετῶν πλάτυφύλλων ἀπὸ 1ης Ἰουνίου μέχρι 1ης Σεπτεμβρίου.

στ) Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἐντὸς δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν θήρη δι' ὅπλων ἐχόντων βύσμα ἐξ ὕλης ἐκ τῆς ὁποίας δύναται νὰ μεταβῇ τὴ πῦρ.

ζ) Η απόρριψις ἀνημμένων σιγαρέττων ἐντὸς δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν.

η) Η ἀπόρριψις ἀνημμένων σιγαρέττων ἐκ τῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν, ἢ αὐτοκινήτων ἐν γένει ὀχημάτων.

θ) Τὸ κάπνισμα τῶν ἐντὸς κορυμῶν δένδρων, μελισσῶν.

ι) Ἡ, ὑπὸ τοῦ ιδιοκτητοῦ κατόχου ἢ ὀδηγοῦ αὐτοῦ, θέσις εἰς λειτουργίαν, ἐντὸς ἢ πλησίον τῶν κατ' ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ἐκτάσεων ἢ ἐδαφῶν, γεωργικοῦ μηχανήματος μὴ φέροντος εἰς τὸν σωλῆνα ἐξαγωγῆς καυσαερίων (ἐξάτμισιν) συσκευὴν συγκρατήσεως σπινθήρων (σπινθηροσυλλέκτην) ἐγκατεστημένην ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας κρατικῆς ὑπηρεσίας ὡς καὶ γεωργικοῦ μηχανήματος, μὴ ὄντως ἐφωδιασμένου διὰ πυροσβεστήρος ξηρᾶς κόνεως, μεγέθους ἀναλόγου πρὸς τὸν τύπον τοῦ γεωργικοῦ μηχανήματος.

ια) Πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια δυναμένη νὰ προκαλέσῃ πυρκαϊάν».

*Ἄρθρον 23.

Αἱ παρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθροῦ 285 τοῦ Ν.Δ. 86/1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

1. Οἱ παράβαται τῶν διατάξεων τῶν περιπτώσεων α' - ι' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 206 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως δύο μηνῶν μέχρις ἐνὸς ἔτους. Ἐὰν αἱ παραβάσεις αὗται ἔσχον ὡς ἐπακόλουθον πυρκαϊάν εἰς δάσος ἢ μερικῶς δασοσκεπῆ ἐκτασιν, ἐπιβάλλεται φυλάκισις τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου ταύτης δὲν χωρεῖ μετατροπὴ ἢ ἀναστολὴ τῆς ποινῆς.

2. Ὅστις παραμελεῖ τὴν ἀνηκούσαν αὐτῷ ὑποχρέωσιν ἐποπτείας ἀνηλίκου νεωτέρου τῶν 17 ἐτῶν ἢ προσώπου ἀκαταλογίστου ἢ ἡλαττωμένης πρὸς καταλογισμὸν ἱκανότητος, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους, ἐὰν ἐκ τῆς παραμελήσεως ταύτης τὸ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ πρόσωπον προσεκάλεσε πυρκαϊάν εἰς τὰς ἐν ἁρθρῷ 1 τοῦ παρόντος ἐκτάσεις ἢ ἐδάφη. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωροῦνται καὶ οἱ ἀπασχολοῦντες προσωπικὸν εἰς ἐργασίας ἐκτελουμένας ἐντὸς ἢ πλησίον τῶν ἐν ἁρθρῷ 1 ἐκτάσεων ἢ ἐδαφῶν, οἱ ὅποιοι δὲν ἔλαβον τὰ προσήκοντα μέτρα ἐποπτείας καὶ ὁργανώσεως τῶν ἐργασιῶν τούτων, ἐὰν ἐκ τῆς τοιαύτης παραλείψεως προσεκλήθη πυρκαϊὰ εἰς τὰς ἐν ἁρθρῷ 1 τοῦ παρόντος ἐκτάσεις ἢ ἐδάφη.

3. Κατὰ τῶν παραβατῶν τῶν διατάξεων τῶν περιπτώσεων δ' καὶ ε' τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 206 ὡς καὶ ἐκείνων κατ' ἐντολὴν τῶν ὁποίων οὗτοι ἐνεργοῦν, διατάσσεται ἡ δήμευσις τῶν προϊόντων τῶν καμίνων ὡς καὶ τὸ κλείσιμον τοῦ βιομηχανικοῦ καταστήματος. Ὡσαύτως κατὰ τῶν παραβατῶν τῆς περιπτώσεως «ι» τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 206 διατάσσεται ἡ δήμευσις τοῦ γεωργικοῦ μηχανήματος».

*Ἄρθρον 24.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἁρθροῦ 10 τοῦ Ν.Δ. 743/1970 «περὶ τιμωρίας τῶν παραβατῶν τῶν νόμων περὶ ναρκωτικῶν καὶ οὐσιῶν προκαλοῦσιν τοξικομανίαν ἢ ἐξάρτησιν τοῦ ἀτόμου, ὡς καὶ περὶ μεταχειρίσεως τῶν τοξικομανῶν ἐν γένει» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν αἱ ναρκωτικαὶ οὐσίαι κατάσχονται καὶ δήμευνται. Διαρκούσης τῆς προδικασίας, ὡς καὶ ὅταν δὲν συντρέχῃ περίπτωσις ἀσκήσεως δι' οἰονδήποτε λόγον ποινικῆς διώξεως, τὴν δήμευσιν διατάσσει τὸ Συμβούλιον Πλημμελειοδικῶν.

Ὁ Ἀνακριτής, ἐφ' ὅσον ἤθελε διαπιστωθῇ διὰ πραγματογνωμοσύνης, κατὰ τοὺς νομίμους τύπους διενεργουμένης, ὅτι αἱ κατασχεθεῖσαι οὐσίαι ὑπάγονται εἰς τινὰ κατηγορίαν ναρκωτικῶν, ὀφείλει νὰ πέμψῃ εἰς τὸν Εἰσαγγελεῖαν Πλημμελειοδικῶν ἀντίγραφον ταύτης, ὡς καὶ τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως, οὗτος δὲ διαβιβάζει ταῦτα, μετὰ προτάσεώς του, ἀμελλητὴ εἰς τὸ Συμβούλιον, ὅπερ διατάσσει τὴν καταστροφὴν αὐτῶν. Δύναται ὅμως τοῦτο, κατόπιν ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν νὰ διατάξῃ τὴν παράδοσιν τούτων εἰς νοσηλευτικὸν ἱδρυμα, ἐφ' ὅσον εἶναι χρήσιμοι εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Ναρκωτικῶν. Ἡ καταστροφὴ ἐνεργεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς συγκροτούμενης ἐκ τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν, τοῦ Διοικητοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ἢ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Νομιάτρου ἢ ἄλλου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν».

*Ἄρθρον 25.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 215 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Ἀντιπρόεδροι τῆς Βουλῆς, Ὑπουργοὶ καὶ ἀρχιερεῖς ἐξετάζονται κατ' αἶκον, ἢ δ' ἐνορκος μαρτυρία τῶν ἀναγιγνώσκεται ἐν τῷ ἀκροατήριῳ. Προκαίμενος ὅμως περὶ κομμοῦργήματος, δύναται νὰ κληθῶσι πρὸς ἐμφάνισιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἐξεταζόμενοι πρῶτοι καὶ δυνάμενοι μετὰ τοῦτο νὰ ἀποχωρήσωσιν, ἐκτὸς ἐὰν τὸ δικαστήριον ἤθελε διατάξῃ ἄλλως. Οἱ ἀνωτέρω δύναται νὰ παραιτηθῶσι τῶν ἀνωτέρω πλεονεκτημάτων».

*Ἄρθρον 26.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἁρθρῶν 1 ἕως 10, 15 καὶ 16 τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 16ης Σεπτεμβρίου 1977, τῶν λοιπῶν δὲ ἁρθρῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Αὐγούστου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΑΕΤΟΓΛΟΥ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Αὐγούστου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Ε Ι Ο Τ Ι :

Ἡ ἔτησίᾳ συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1974 ὡς κάτωθι :

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π. ..	»	3.000
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, καὶ τὸ Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	6.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἑξῆς ποσά :	
1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ. 30
2. » » » Β'	» 35
3. » » » Γ'	» 25
4. » » » Δ'	» 50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου	» 25
6. » » » Παράρτημα	» 15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π.	» 150
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	» 10
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	» 300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 3, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 8, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 15, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσαυξάνεται κατὰ δραχ. 15 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι Εἰς τὸ τεύχος Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης :

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, τῶν κατὰ τὸ ἀρθρὸν 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπόμενων ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ τῶν ἀφωρισμένων εἰς προσωρινὰς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διόλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939 ..	»	200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν ..	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνων. Ἐταιρειῶν ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ δι' ὧν ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι Ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἀρθρὸν 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70 ...	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	10.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγματεύσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	»	1.000
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρ. Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν ...	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων ...	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φυλάθρωπικῶν Σωματείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγίσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	1.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ὡς ἄνω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

II Εἰς τὸ τεύχος Τέταρτον, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων

»	»	400
---	---	-----

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβληθὲν ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ τεύχει Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὥρισθαι εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἑσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἑναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἑξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἑξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ